

สิทธิผู้หญิง

ข้อมูลจาก

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ
Convention on the Elimination of All Forms
of Discrimination Against Women (CEDAW)

ชื่อหนังสือ สิทธิมนุษยชน

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางแพททิยา แท้จริง ธีรพานิช

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้เขียน/เรียบเรียง

กิตติพร มุขอำ

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

คณะผู้จัดทำ

มุขอำ กิตติพร

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย

รศ.ดร. กอม ธีรภาณุ

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนเชี่ยวชาญสังคมศึกษา

ข้าราชการกลุ่มงานสารนิเทศ

กิตติพร มุขอำ

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

รูปเล่ม

กิตติพร มุขอำ

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

พิมพ์ครั้งที่ 6 มีนาคม 2559

จำนวนพิมพ์ 5,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
5 ธันวาคม 2550 อาคารรัฐประศาสนภักดี
ชั้น 6 และ 7 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0 2141 3800
โทรสาร 0 2143 9575
www.nhrc.or.th
สาขาค้นคว้าวิจัย 1377

สิทธิผู้หญิง

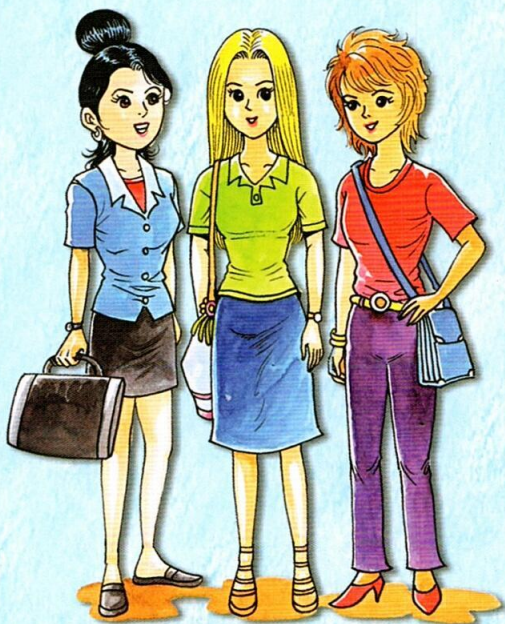
ข้อมูลจาก

อนุสัญญาว่าด้วย
การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
ในทุกภูมิภาค

Convention on the
Elimination of All Forms of
Discrimination against
Women (CEDAW)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

หลักการ ตามอนุสัญญาว่าด้วย
การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
ในทุกภูมิภาค

1. ความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย
2. การไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง
3. พันธะสัญญาที่รัฐต้องดำเนินการ

อนุสัญญาว่าด้วย การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ในทุกกรณี

อารัมภบท

บรรดาผู้ภาคีในอนุสัญญานี้มีเจตจำนง

สังเกตว่า กฎบัตรสนธิสัญญาที่ขึ้นกับ
ความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน
ในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษย์ และในสิทธิ
อันเท่าเทียมกันของมนุษย์และสตรี

สังเกตว่า อนุสัญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
ขึ้นกับหลักการที่ว่า การเลือกปฏิบัติเป็นสิ่งที่
ยอมรับไม่ได้ และประกาศว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมา
มีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ
และว่าทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดา
ที่ระบุไว้ในปฏิญานี้โดยปราศจากความแตกต่าง
ไม่ว่าชนิดใด ๆ รวมทั้งความแตกต่างเพราะเหตุ
แห่งเพศ

สังเกตว่า รัฐบาลจัดการระดมระเทศ
ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน มีความผูกพันที่จะประกัน
สิทธิอันเท่าเทียมกันของมุรุมและสตรี ในการ
ที่จะได้มีโอกาสสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม
พลเมือง และทางการเมืองทั้งมวล

พิจารณาถึง อนุสัญญาระหว่างประเทศ
ที่กำหนดขึ้นภายใต้การสนับสนุนของสนธิสัญญา
และทบทวนการดำเนินการที่ส่งเสริมความเสมอภาค
แห่งสิทธิของมุรุมและสตรี

อีกทั้งยังสังเกตถึง วัตถุประสงค์ มติ
และข้อเสนอแนะที่รับรอง โดยสนธิสัญญา
และทบทวน การดำเนินการที่ส่งเสริม
ความเสมอภาคแห่งสิทธิของมุรุมและสตรี

อย่างไรก็ตาม มีความห่วงใยว่า ทั้ง ๆ ที่มี
เครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้แล้วก็ยังดงมีการ
เลือกปฏิบัติต่อสตรีอยู่อย่างกว้างขวาง

ระลึกถึงว่า การเลือกปฏิบัติต่อสตรีขัดต่อหลักการของความเสมอภาคของสิทธิและ
ความเคารพต่อเกียรติศักดิ์ของมนุษย์เป็น
อุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของสตรีด้วยเงื่อนไข
ที่เสมอภาคกันกับผู้ชายในการดำรงอยู่ทางการเมือง
สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ในประเทศ
ของตน ขัดขวางความเจริญเติบโตแห่งความ
รุ่งเรืองของสังคม และครอบครัว และทำให้
พัฒนาการอย่างสมบูรณ์ของศักยภาพต่าง ๆ
ของสตรีในการให้บริการแก่ประเทศของตน
และมนุษยชาติเป็นไปได้โดยยากยิ่งขึ้น

มีความห่วงใยว่า ในสถานการณ์แห่ง
ความยากจน สตรีมีโอกาสน้อยทั้งในทาง
การศึกษา การฝึกอบรม และโอกาสในการทำงาน
และความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ได้น้อยมาก

มีความเชื่อมั่นว่า การจัดให้มีระบบ
ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ ซึ่งอยู่
บนรากฐานของสมรรถนะและความยุติธรรม จะช่วย
ในการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างผู้ชายและสตรี
อย่างสำคัญ

จำเป็น การจัดการแบ่งแยกผิว การแบ่ง
เชื้อชาติทุกกลุ่มแบบ การเลือกปฏิบัติตาม
เชื้อชาติ ลัทธิอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมสมัยใหม่
การรุกราน การบีบตรอง ตรอมตรอง และการ
แทรกแซงของต่างชาติ ในกิจการภายในของรัฐ
ต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการไดุ้มโกลดลัทธิ
อย่างเต็มที่ของมนุษย์และสัตว์

จำเป็น การทำให้นับถือภาพและความมั่นคง
ระเนวงมระเทศแ่งแ่งงั้น การผ่อนดลาข
ความตึงเครียดระเนวงมระเทศ ความร่วมมือ
ซึ่งกันและกันในมรรดารัฐทั้งมวง โดยไม่กัอระมม
ลัทธิและลัทธิรัฐกิจของตน การลดอาวูช
โดยทั่ว ๆ ไป และอย่างสันติ โดยเฉพาะอย่างจึง
การลดอาวูชนิกเดลิขร์ภายในใต้การควบคุม
ระเนวงมระเทศอย่างแ่งแ่งและได้ผลการจำเป็น
ถึงนลัทธิการแบ่งความยุติธรรม ความเสมอภาค
และผลประโยชน์ของกันและกัน ในความสัมพันธ์
ระเนวงมระเทศต่าง ๆ และการตระหนักถึง
สิทธิของประชาชนที่อยู่ภายใต้การตรอมตรอง
ของต่างชาติ และอยู่ภายใต้อาณานิคม
และการบีบตรองของต่างชาติ ต่อการที่จะมกตรอง

ตนเองและการได้อิสรภาพ รวมทั้ง การเคารพ
อหิมาไต่ข๓น่งชาติ๓ละมูรณภาพ๓น่งดิน๓ตน
จะช่วขส้งเสริมความก้าวหน้า๓ละพัฒนาการ
ทางสังคม๓ละในฐานะเม้นผลสืบเนื่องจะช่วขให้
บรรลุถึงความเสมอภาคอย่างเต็มเม้นระนาว่าง
มูรณ๓ละสตรี

มีความเชื่อมั่นว่า พัฒนาการอย่างเต็มที่
๓ละสมมุรณของประเทศส่วสัทธิภาพของโลก
๓ละในทุทุจะมีสันติภาพ จำต้องให้สตรีได้เข้าร่วม
อย่างเต็มที่ในทุก ๆ สาขาโดยเสมอภาคกับมูรณ

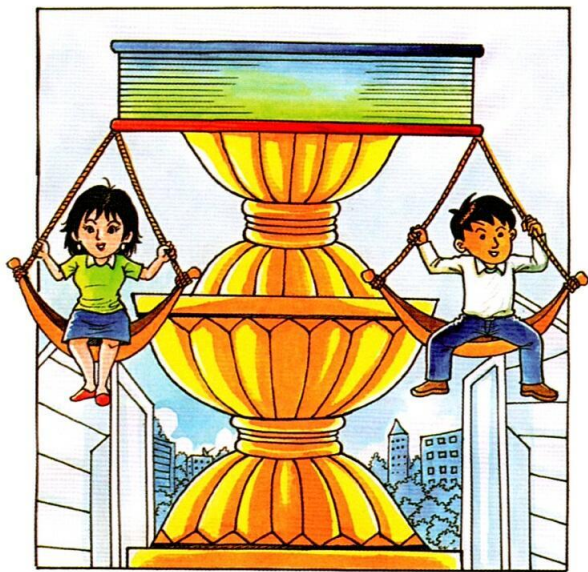
ดังนั้น การที่สตรีมีส่วนช่วขอย่างสำคัญ
ต่อส่วสัทธิการของตรอมตรัว๓ละต่อพัฒนาการ
ของสังคม ซึ่งจนกระทั่งปัจจุบันนี้ยังไม่ได้รับ
การยอมรับอย่างเต็มที่ ความสำคัญทางสังคม
ของความเม้นเพศมารดา๓ละบทบาทของมารดา
มารดาในตรอมตรัว๓ละในการเลี้ยงดูบุตร
๓ละตระเนนกว่าบทบาทของสตรีในการนี้กำหนด
บุตรไม่ว่าจะเม้นพื้นฐานในการเลือกปฏิบัติ
๓ละตระเนนกว่าการเลี้ยงดูบุตรจำต้องได้รับเม้นดชม
ร่วมกันระนาว่างมูรณ๓ละสตรี๓ละสังคมทั้งมวล

สาระหนักว่า จำเป็นต้องเปลี่ยนแม่ลงมามาก
ดั่งเดิมของมูรุษ รวมทั้ง มามากของสตรีในสังคม
และในครอบครัวเพื่อให้บรรลุถึงความเสมอภาค
อย่างเต็มที่ระหว่างมูรุษและสตรี

ตั้งใจแน่วแน่ ที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการ
ที่ระบุไว้ในปฏิญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติ
ต่อสตรี และเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น จะกำหนด
มาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเลือก
ปฏิบัติดังกล่าวในทุกกลุ่มแม่และวิธีการ ได้ตกลง
กันดังต่อไปนี้

- การเลือกปฏิบัติต่อผู้พิการ หมายถึง การแบ่งแยก กีดกัน หรือการจำกัดใด ๆ โดยมีเจตนาหรือมีผลให้ผู้พิการ ไม่ได้รับการยอมรับ ไม่มีสิทธิ ไม่ได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ ทั้งพื้นฐานที่มี ในฐานะที่เป็นมนุษย์ ได้เช่นเดียวกับคนต่าง เพ่งเพราะเหตุที่ผู้พิการ

- - รัฐจะประกาศการเลือกปฏิบัติต่อผู้บังคับ
และจะติดตามให้มีการนำหลักความเสมอภาค
ของผู้ชายและผู้หญิงไว้ในรัฐธรรมนูญ
หรือกำหนดหลักการการออกกฎหมาย
ห้ามเลือกปฏิบัติต่อผู้บังคับ โดยให้มีการ
คุ้มครองผู้บังคับทางกฎหมาย ที่เท่าเทียมกัน
กับผู้ชายในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้ง
เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือองค์การรัฐวิสาหกิจ
จะต้องใช้หลักการนี้ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม
และรวดเร็ว

- รัฐต้องรับประกันว่ารัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย
ในประเทศจะต้องไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้บังคับ
และคุ้มครองผู้บังคับให้เข้าถึงกระบวนการ
ยุติธรรมเท่าเทียมกับผู้ชาย โดยไม่ชักช้า

- รัฐจะใช้มาตรการที่เินมาะสม ในการออกกฎหมาย เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าอย่างเต็มที่อยู่ผู้ถึง และประกันให้ผู้ถึงใช้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ความเสมอภาคเช่นเดียวกับชาว
- มาตรการพิเศษชั่วคราวที่รัฐออกมาเพื่อเร่งรัด ในเกิดความเสมอภาค ไม่ก็ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ และมาตรการพิเศษที่ได้มีอยู่แล้ว เพื่อมองบทแต่ไม่ก็ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

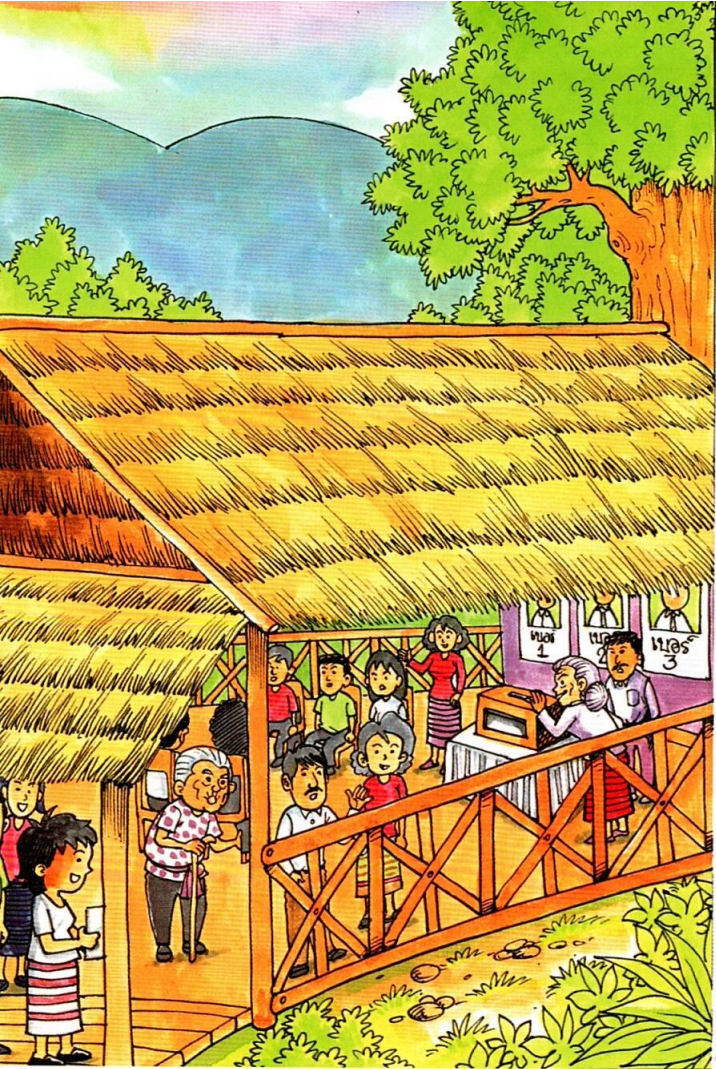

- ของบุตรฉันถึงแรก
-
- 12
- ชีวิตฉันถึง

กำลังจะออกกฎหมาย อีกไม่ได้อีก
ห้ามทำได้อีก.

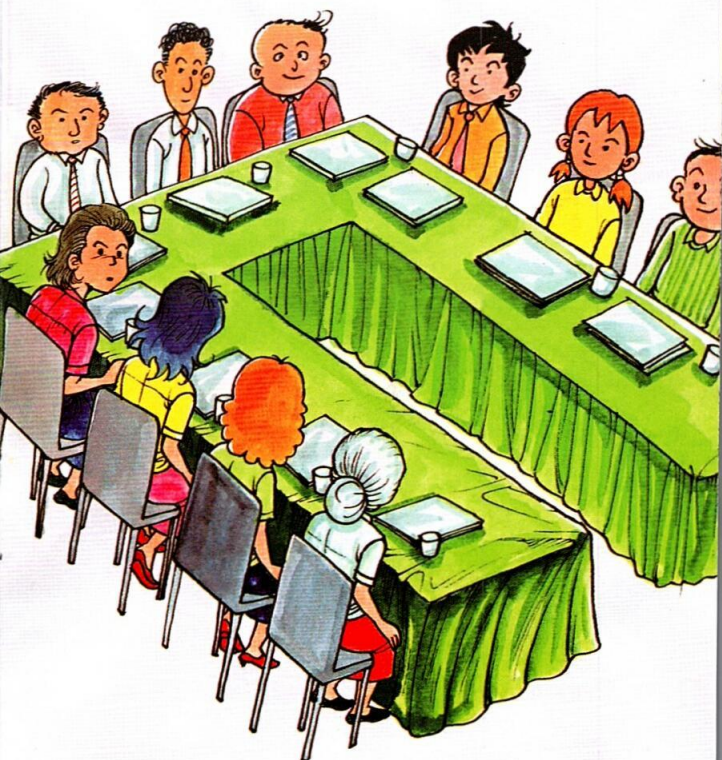

- รัฐจะใช้มาตรการที่ในมาะสมในการออกกฎหมาย
เพื่อมรามมรามการด้านถึงและการแสวงหา
ประโยชน์จากการดำมระเวกห้ของผู้นถึง

- รัฐจะใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติและรับรองความเท่าเทียมกันระหว่างผู้เข้าถึงกับผู้ชายในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง เช่น สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งและลงประชามติ สิทธิได้รับการเลือกตั้งเข้ามในหน่วยงานที่มีการเลือกตั้งอย่างเปิดเผย

- การมีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของรัฐสภา รวมถึงการปฏิบัติงานในตำแหน่งราชการในทุกระดับของรัฐสภา และมีส่วนร่วมในสมาคมที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปและเกี่ยวกับการเมืองซึ่งไม่ได้เป็นของรัฐสภา

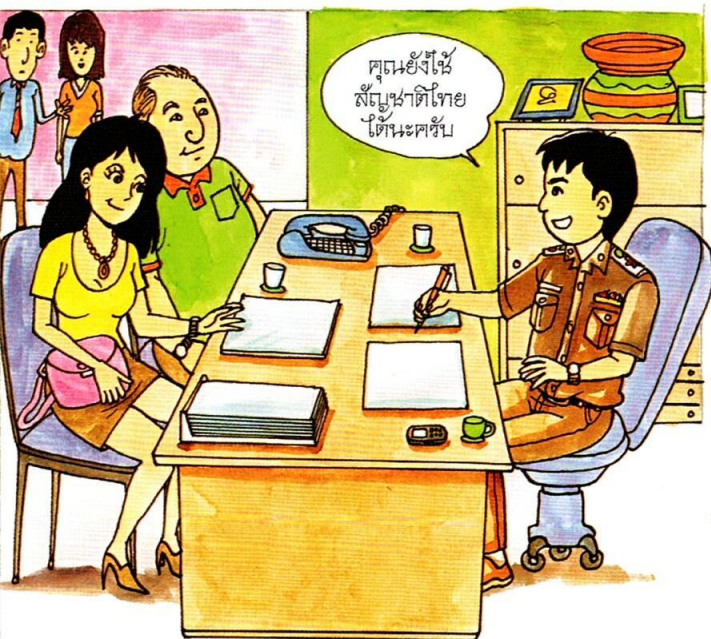

- รัฐจะใช้มาตรการที่เหมาะสมในการในโอกาส
 ขึ้นถึงในการเฝ้าผู้แทนรัฐมาลีในระดับระหว่าง
 ประเทศและเข้าร่วมในงานสองหน่วยงานระหว่าง
 ประเทศ โดยไม่เลือกปฏิบัติและเท่าเทียมกัน
 ระหว่างผู้ถึงและผู้ชาย

- รัฐต้องในสิทธิระหว่างผู้ชายและผู้หญิงเกี่ยวกับ สิทธิทางลูก

- รัฐจะให้สิทธิทำแท้งร่วมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในการได้มา เมลีนและเมลอนรีอามีสิทธิ และให้ประกันว่าถ้ามีการแต่งงานกับคนต่างชาติ ถ้าสามี เมลีนมีสิทธิระหว่างแต่งงาน ภรรยาจะไม่ถูก เมลีนมีสิทธิโดยอัตโนมัติ ซึ่งจะทำให้เธอ ไร้สิทธิหรือต้องถือสิทธิของสามี

- รัฐต้องร่วมมือกับสังคมในด้านการศึกษา การศึกษา
ภาคต้นตอสูง และการฝึกฝนด้านอาชีพ การให้
ทุนการศึกษา รวมถึงนลัศสูตรที่นเหมาะสม
แก่ชางและนลึงนให้ทำทัมกัน และการดำเนน
โครงการต่าง ๆ ที่จจะเป็นการลดช่องว่าง
ในการศึกษาของชางและนลึง โดยเร็วที่สุด
เท่าที่จจะเป็นนได้ รวมถึง การลดจำนวน
นัศศิกษานลึงออกจากโรงเรียนก่อนเวลา
อันสมควร การจัดโครงการสำนรับเด็กนลึง
และนลึงที่ออกจากโรงเรียนก่อนเวลาและโอกาส
การท้าแข่งกันก็จ

ทำไม! ในหนังสือถึงสอนหน้าที่
ของเราสองคนให้ทำไมเหมือนกันหะ

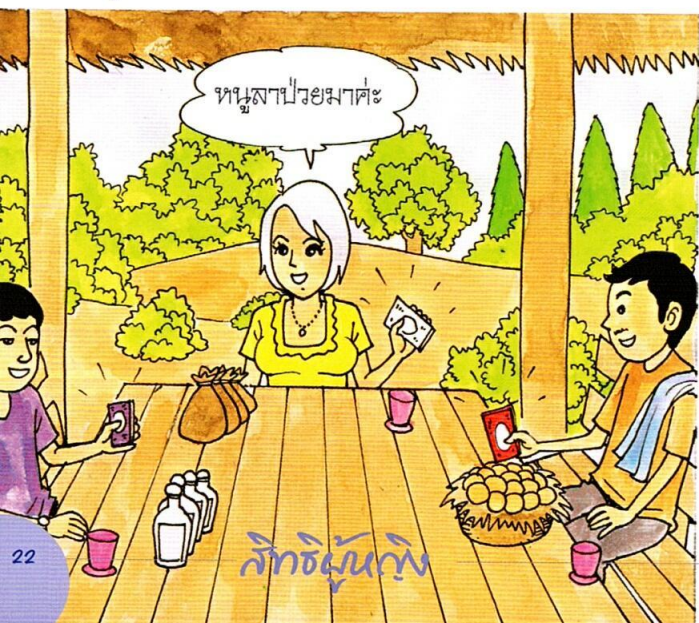
- รัฐต้องมีมาตรการที่เหมาะสมที่ท้าทายกัน ระหว่าง นถึง-ตบ เก่งกัมอาชีพ และการแนะแนว โดยในโอกาสที่รับการศึกษาและได้รับวุฒิบัตร ในสภามันการศึกษา

- ผู้หญิงต้องได้รับโอกาสในการจ้างงาน
ชนิดเดียวกันกับผู้ชาย โดยได้รับค่าตอบแทน
ที่เท่ากัน และมีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง
ระดับสูงขึ้น

- การได้รับการคุ้มครองเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัยจากการทำงาน รวมถึง การอนุญาตให้ลาตลอดและได้รับค่าจ้าง
- เมื่อถึงวันเกษียณอายุ หรือตางาน หรือมั่วย ผู้นั้นจะต้องได้รับเงินค่าจ้างของพนักงาน

- รัฐจะใช้มาตรการที่เนมาะสมิให้มีโอกาสได้รับการบริการในการรักษาสุขภาพและบริการที่เข้าถึงง่ายแผนครอบครัว
- รัฐจะมร่ก่นการในการโภชนาการที่เพียงพอระหว่างตั้งครรภ์ และระะะการให้นม เมื่อจำมัน
- รัฐจะมร่ก่นการบริการที่เนมาะสมิที่เข้าถึงง่ายการตั้งครรภ์การคลอดบุตรและภายหลังการคลอดบุตร

- รัฐต้องรับประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
และสังคมในท่ามกลางการแข่งขันระหว่างชาว
และนอกรัฐ เช่น สิทธิที่จะได้รับ การกู้ยืมธนาคาร
การจ้างงาน และการทำสินเชื่อด้านการเงิน

- ผู้หญิงมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬา และเรื่อง
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

- รัฐจะต้องดำเนินกิจกรรมเฉพาะของผู้นับ
ในชนบท เช่น การทำงานบ้านในแก๊งค์ครอบครัว
ซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นตัวกัน

- รัฐบาลจะใช้มาตรการที่เหมาะสม ในการให้
 ผู้หญิงในชนบทได้รับผลประโยชน์จาก
 การพัฒนาชนบท และมีสิทธิเข้าร่วม
 ในการจัดทำแผนการพัฒนาในทุกระดับ

- ผู้หญิงจะมีโอกาสได้สินค้าและการกู้ยืม
ของการเกษตร การเพาะปลูกปลูกบ้านในที่ดิน

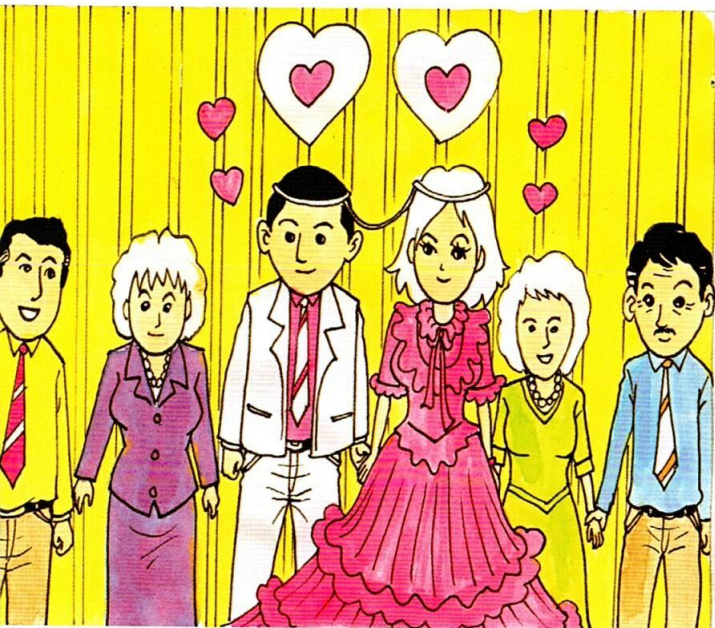

- รัฐต้องรับประกันว่านถึงและอาจมีความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย

ในกรณีทางแพ่ง รัฐจะต้องในโอกาสจนถึงเท่าเทียมกันกับชายในการทำสัญญาและการจัดการทรัพย์สิน รวมทั้งการปฏิวัติกระบวนการทางศาล และการดำเนินคดีทุกขั้นตอน

- ผู้หญิงมีสิทธิร้องทวงถามเกี่ยวกับการโยกย้าย
มรดก และเสรีภาพในการเลือกที่อยู่เหมือนกัน
ผู้ชาย

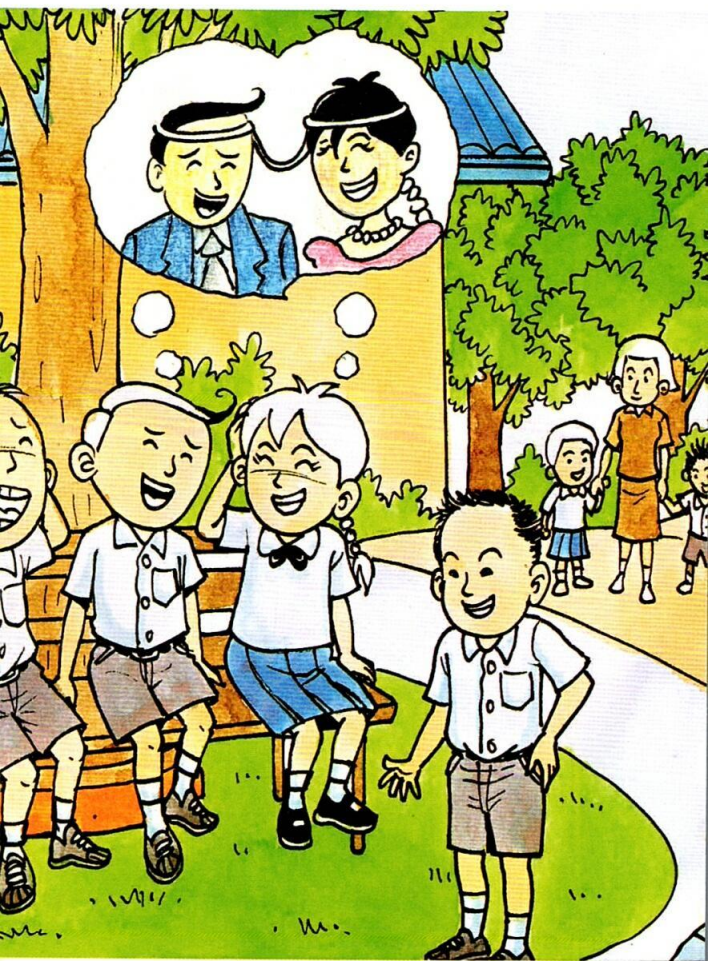

- รัฐจะต้องใช้มาตรการที่เ็นมาะสมเกี่งจกั้ม
การเ่งงานเและดวามสัมพันธ์ทางดรอมนดรว์

- ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกคู่ครองแต่งงานอย่างอิสระและเงินขอมพร้อมใจ

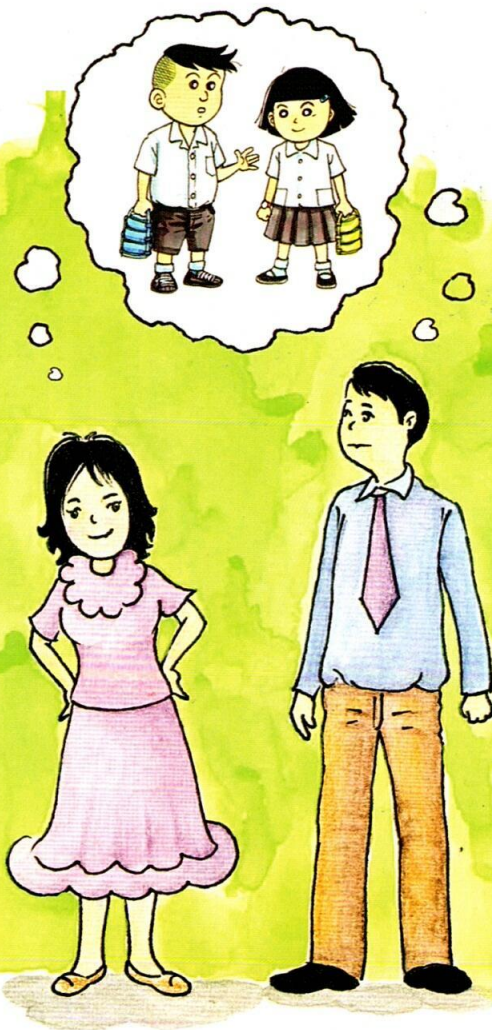

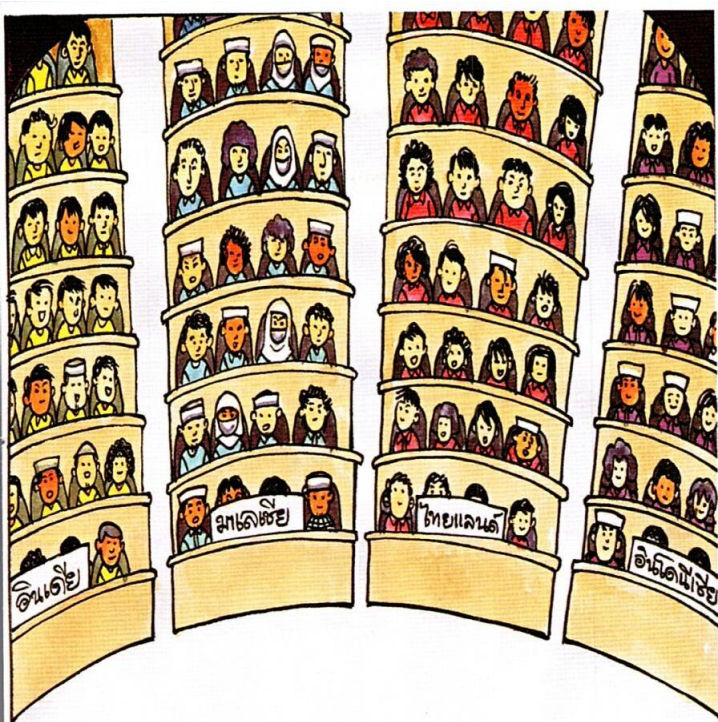
- การนันทนาการและการออกกำลังกายของเด็กไม่มีผลทางกฎหมาย

- ผู้หญิงและผู้ชายต้องมีความรับผิดชอบ
เช่นเดียวกัน การแต่งงานและการนุ่งผ้า
และในฐานะพ่อแม่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์
ของลูกสำคัญที่สุด

- ผู้หญิงมีสิทธิในการตัดสินใจเรื่องจำนวนบุตร
และระบะนางในการมีบุตร

- คณะกรรมการเพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของอนุสัญญาผู้บังคับ

1. ให้มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของอนุสัญญาผู้บังคับ

โดยประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณธรรม และความสามารถสูงในสาขาที่ครอบคลุมจำนวน สิบแปดคนในเวลาที่อนุสัญญานี้เริ่มมีผลบังคับใช้ และเมื่อมีประเทศที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ ตระกูลสามสิบห้าประเทศให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสิบสามคน โดยพิจารณา ถึงการกระจายตามเขตภูมิศาสตร์ ระบบกฎหมาย อย่างเป็นธรรม

2. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้ง โดยการลงคะแนนลับจากมัลชีราชชื่อมุดตล ที่เสนอชื่อโดยรัฐ โดยรัฐอาจเสนอชื่อมุดตล จากตนในชาติของตนก็ได้

3. ภายใน 6 เดือน หลังจากวันที่อนุสัญญา มีผลบังคับใช้ 9 นี้มีการเลือกตั้งครั้งแรก โดยอย่างน้อยภายใน 3 เดือนก่อนการเลือกตั้ง แต่ละครั้งให้เลขาธิการสนมระชาชาติส่งจดหมาย ถึงรัฐต่าง ๆ เพื่อเชิญให้ทำการเสนอชื่อ โดยเรียงตามลำดับอักษร

4. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการ จะเลือกได้ ในการประชุมโดยเลขาธิการ ณ สำนักงานในรัฐ สนมระชาชาติ โดยจะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุม 2 ใน 3 ของรัฐที่ลงนาม ผู้ที่ได้รับเลือกให้เม้น คณะกรรมการต้องเป็นผู้ที่ได้รับคะแนนเสียง มากที่สุด และต้องมีคะแนนเสียงจากจำนวน สมาชิกมากกว่าอีกฝ่ายจากผู้แทน ทั้งนหมดที่มา ประชุมและลงคะแนน

5. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการครั้งแรก จะมีสมาชิก 9 คน ที่ได้รับเลือกตั้ง โดยการ จมสลากจากประธานคณะกรรมการ ซึ่งจะมี วาระ 2 ปี จากนั้นในสมาชิกคณะกรรมการ ชุดถัดมาจะไม่ได้รับเลือกตั้งคราวละสี่ปี

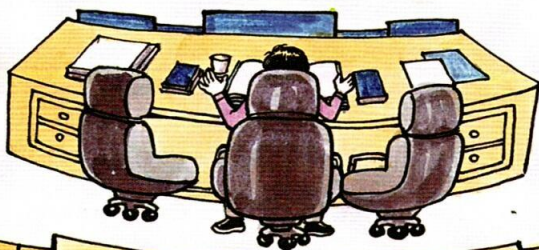
6. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการที่เพิ่มขึ้น น้ำตุนจะจัดใหม่ขึ้นหลังจากที่มีรัฐในสัตขามัน นรือภาตขานวติแล้วสามสิบห้ารัฐ โดยสมาชิก จำนวนสองคนที่ได้รับเลือกตั้งที่เพิ่มขึ้น

ในโอกาสนี้จะหมดวาระเมื่อครบสองปี ชื่อของสมาชิกสองคนนี้จะได้รับเลือกโดยการ จมสลากโดยประธานคณะกรรมการ

7. ถ้ามีตำแหน่งที่ว่างลงโดยไม่ปกติ รัฐที่ผู้เชิดชวชาติได้ขอยุติหน้าที่สมาชิก คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลรัฐนั้น ให้นำดำรงตำแหน่ง โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบ ของคณะกรรมการ

8. เมื่อสมัชชานั้นชอบ คณะกรรมการจะได้รับ ค่าตอบแทนจากแหล่งเงินทุนสนมระชาชาติ ตามข้อกำหนด

9. เลขาธิการสหประชาชาติต้องจัด
เจ้าหน้าที่ส่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น
เพื่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

- การเสนอรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของอนุสัญญาผู้บังคับ

รัฐจะต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับมาตรการด้านออกกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม การบริหาร และความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นตามข้อกำหนดของอนุสัญญาผู้บังคับต่อเลขาธิการสนมประชาชาติ และจะพิจารณาโดยคณะกรรมการ

- ภายในหนึ่งปีหลังจากเริ่มมีผลบังคับใช้
- ทุก ๆ สี่ปี และเมื่อใดตามที่คณะกรรมการ

ร้องขอ

คณะกรรมการจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมเอง และจะเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสองปี

โดยปกติคณะกรรมการจะประชุมเพื่อพิจารณารายงานที่รัฐเสนอทุก ๆ ปี ไม่เกินสองสัปดาห์ และจะประชุม ณ สำนักงานในผู้สนมประชาชาติ หรือที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

- คณะกรรมการต้องรายงานต่อสมัชชา
สหประชาชาติ โดยผ่านคณะมนตรีเศรษฐกิจ
และสังคม ทุกปีเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะกรรมการ
และอาจทำข้อเสนอแนะทั่วไป รวมถึงคำวิจารณ์รัฐ
ที่มี

- เลขาธิการสนมประชาชาติจะต้องส่งรายงาน
ของคณะกรรมการไม่บังคับคณะกรรมการว่าด้วย
สภาพภาพของผู้นำ

คณะกรรมการอาจเชิญผู้ซึ่งขอเข้าพบ
เสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญา
ผู้นำได้

ในอนุสัญญาผู้นำจะไม่มีข้อความใดที่จะ
กระทบกระเทือนการส่งเสริมความเท่าเทียมกัน
ระหว่างชายและหญิง

รัฐต้องร่วมมือกันการกำหนดมาตรการเพื่อ
เกิดความตระหนักถึงสิทธิต่าง ๆ อย่างเต็มที่

- อนุสัญญาผู้นำมีอยู่ในรัฐทุกรัฐลงนามได้
โดยจะต้องมีการในสัตยาบัน และมอมนามาใน
เลขาธิการสนมประชาชาติกับรักษาอนุสัญญาไว้

- อนุสัญญาผู้นำจะมีได้ในการภาตงาน
โดยจะมีผลโดยการมอมภาตงาน
เลขาธิการสนมประชาชาติ

- การร้องขอเพื่อในแก้ไขอนุสัญญาผู้นำ
จะทำในเวลาใดก็ได้ โดยทำมันนงสื่อลางลักษณะ
อักษรถึงเลขาธิการสนมประชาชาติ

- สมัชชาสนมประชาชาติจะตัดสินเกี่ยวกับ
ขั้นตอนต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ

- เมื่อมีรัฐที่ลงนามร่วมกันในอนุสัญญาตรม
20 รัฐ หลังจากได้มอมสัตขามันสารนรีอ
ภาตขานุวัตติสารไว้กับเลขาธิการสนมประชาชาติแล้ว
อนุสัญญา จะมีผลบังคับใช้ภายใน 30 วัน

- ข้อเสนอที่รัฐต่างๆ ได้นำไว้ในเวลาทำการ
สัตขามันรีอภาตขานุวัตติ เลขาธิการสนมประชาชาติ
ต้องแจ้งในรัฐต่างๆ ทราบด้วย หากมีการ
ตั้งข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาผู้นั้นถึง
จะไม่ได้รับอนุญาต

- หากจะขอถอนข้อสงวนจะทำในเวลา
ใดก็ได้ โดยมันหนังสือมอกล่าวไม่งเลขาธิการ
สนมประชาชาติ เพื่อแจ้งในรัฐต่าง ๆ ทราบ โดยมี
ผลนับตั้งแต่เลขาธิการสนมประชาชาติ ได้รับหนังสือ
มอกล่าวนั้น

หากมีข้อกฏเก็ยระหว่างประเทศ 2 ประเทศ
หรือมากกว่าที่ไม่สามารถเจรจากันได้เรื่องการนี้
ความหมายหรือการใช้ของสนธิสัญญาผู้หนึ่ง จะต้องเสนอ
ต่ออนุญาโตตุลาการ

อนุสัญญาผู้หนึ่ง ต้องมีการแปลเป็นภาษา
อาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และ สเปน
ซึ่งมอบไว้กับเลขาธิการสนธิประชาชาติ และได้มีการ
ลงชื่อตนที่มันทพงานอย่างถูกต้องแล้ว

หลักการปารีส (The Paris Principles)

การจัดตั้งสภามันองค์การสิทธิมนุษยชนระดับชาติในประเทศต่าง ๆ มาจากการสนับสนุนขององค์การสหประชาชาติ และมักจะจัดตั้งเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National Human Rights Commission) เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชนภายในกฎหมายที่มีสถานะแตกต่างกัน มนพื้นฐานตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติหรือตามกฎหมายของฝ่ายบริหาร แนวความคิดในการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ มีที่มาจากหลักการปารีส (The Paris Principles) ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดแนวทางของอำนาจและหน้าที่ของสภามันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้น เพื่อ

- 1) ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
- 2) แนะนำรัฐบาลในเรื่องการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
- 3) ทบทวนกฎหมายสิทธิมนุษยชน

4) รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน
ต่อสนมประชาชาติ

5) รับและสอมสวณเรื่องราวร้องทุกข์
จากสาธารณะชน

สภามันสิทธิมนุษยชนระดับชาติต้องมี
องค์ประกอบที่เ็นมาตรฐานสากลตามหลักการ
มาร์ส คือ อย่างน้อย 6 ประการ คือ

1. มีความเ็นอิสระในการทำงาน
(Independence) มีอำนาจตัดสินใจ
โดยปราศจากการแทรกแซงจากรัฐบาล
และหน่วยงานใด ควรมีการเชื่อมโยงกับ
รัฐสภานหรือขึ้นต่อประมุขของรัฐ มีการบริหาร
จัดการที่เ็นเอกเทศ มีกฎระเบียบของ
ตนเอง ได้รับงบประมาณอย่างเพียงพอ
แต่งตั้งและถอดถอนกรรมการและเจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติงานได้และต้องมีองค์ประกอบที่

หลากหลายและเข้มแข็งแทนของกลุ่มต่าง ๆ
ในสังคมอย่างแท้จริง

2. ต้องกำหนดภาระหน้าที่อย่างชัดเจน
และมีอำนาจเพียงพอ (Defined jurisdiction
and adequate powers) ในการส่งเสริม
และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามรัฐธรรมนูญ
และกฎหมายจัดตั้งสภานั้น และตามข้อตกลง
กติกา อนุสัญญาระหว่างประเทศ ที่สำคัญ
ต้องได้รับอำนาจทางกฎหมายอย่างเพียงพอ
ไม่ว่าในการสอบสวนการละเมิดสิทธิมนุษยชน
การเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลมาให้
ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล เป็นต้น

3. สามารถเข้าถึงได้ง่าย (Accessibility)
โดยมีกฎเกณฑ์และกระบวนการทำงาน
ที่ประชาชนสามารถติดต่อขึ้นดำรงเรียน

ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว มีสำนักงานสาขา
ทุกภูมิภาค เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ได้ทั่วถึง

4. จัดนํ้าการความร่วมมือ
(Cooperation) กับทุกฝ่ายตั้งแต่สํานักประชาชาติ
สภามันลิกขิมมนุษยชนระดับภูมิภาคและระดับ
ประเทศ องค์การเอกชนหรือองค์การที่มีไ้ของรัฐ
(Non-Governmental Organizations-
NGOs) ตลอดจนองค์การระหว่างรัฐบาล
(Intergovernmental Organizations)
ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองลิกขิมมนุษยชน
และกํานน่ผลงานตุลาการ

5. จัดนํ้าประสิทธิภาพในเชิง
ปฏิบัติการ (Operational efficiency)
โดยการจํานนักรั้พชากรที่พิ้งพอ วิธีการทำงาน

ที่ไม่เป็นแบบราชการ (bureaucracy) มุตกาล
มีความดีด ความรู้และความเข้าใจเรื่อง
สิทธิมนุษยชน ฯลฯ

6. มีความรับผิดชอบ (Accountability)
ทางด้านกฎหมายและด้านการเงินต่อรัฐบาล และ
รัฐสภา โดยต้องเผยแพร่รายงานและให้สาธารณชน
ตรวจสอบการทำงานของสภานั้นได้อย่างจริงจัง

การประชุมในครั้งนั้นส่งผลให้มีการ
จัดตั้งสภานั้นแห่งชาติขึ้นมีจำนวนมากในช่วง
คริสต์ทศวรรษ ๑๙๙๐ และนอกจากหลักการ
มารีส์แล้วยังมีหลักการอื่นๆ ซึ่งกำหนดให้แต่ละ
ประเทศ มีสิทธิในการเลือกกรรมการทำงาน
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ของตนตามความเหมาะสมและความจำเป็นด้วย

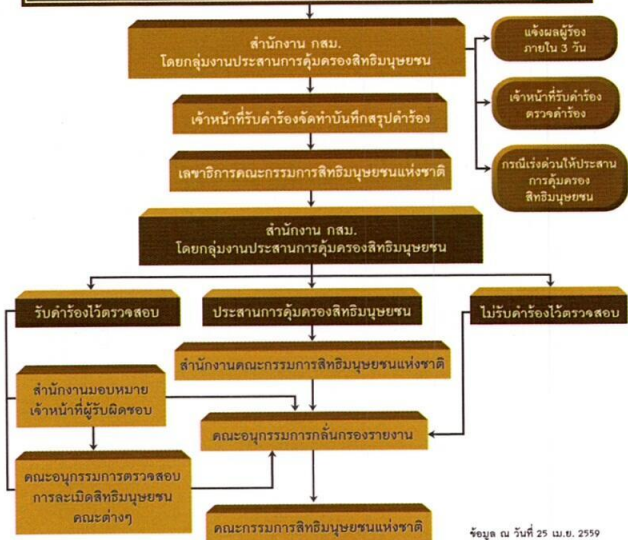
[http://www.nhrc.or.th/2012/nrb/
img_ebook/E-Book_nhrc/Chapter%20
1/P_1\(1.1-1.2\)_new.pdf](http://www.nhrc.or.th/2012/nrb/img_ebook/E-Book_nhrc/Chapter%201/P_1(1.1-1.2)_new.pdf)

ขั้นตอนและกระบวนการรับเรื่องร้องเรียน

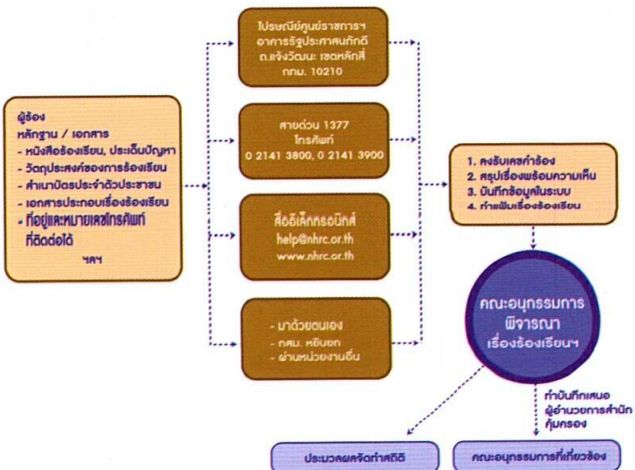
ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน

- ยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
(มาด้วยตนเอง/ผู้ทำการแทนที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง)
- ยื่นต่อคณะกรรมการคนใดคนหนึ่ง
- ยื่นผ่านองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน
ที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชั้น 6 และ 7
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. 10210
- ส่งคำร้องด้วยวิธีการหรือรูปแบบอื่น เช่น
 - เว็บไซต์ : www.nhrc.or.th
 - อีเมลล์ : help.nhrc.or.th
 - โทรศัพท์ : สายด่วน 1377 หรือ 0 2141 3800, 0 2141 3900
 - โทรสาร : 0 2143 9575

ข้อมูล ณ วันที่ 25 เม.ย. 2559

แผนผังแสดงขั้นตอนการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่รับไว้พิจารณา

คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว

คือ ความมีคุณธรรม
ความเอื้ออาทร ระหว่าง
เพื่อนมนุษย์ อันเป็นจริงวัตร
อันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม

คือ การสร้างพลังความร่วมมือ
กับทุกภาคส่วนสังคม
เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรม
สิทธิมนุษยชน
ให้เป็นส่วนสำคัญ
ในกระบวนการพัฒนาประเทศ

รูปมือ

คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วน
ของสังคม ทั้งในระดับ
ประเทศและระหว่างประเทศ
ในการโอบอุ้ม คุ้มครอง
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
สิทธิ และเสรีภาพ
ด้วยหลักแห่งความเสมอภาค
และภราดรภาพ

สีน้ำเงิน

คือ สีของความเชื่อมั่น
ของประชาชน และทุกภาคส่วน
ของสังคม

คือ ความมุ่งมั่น อดทน
ในการทำงานเพื่อประชาชน

คือ ความสามัคคี
และการประสานพลัง
อย่างหนักแน่น จากทุก
ภาคส่วนของสังคม
เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรม
สิทธิอื่น ๆ ในสังคมไทย